

Sygn. akt VII U 949/14

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22.10.2014 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Iwona Iwanek

Protokolant :st. sekretarz sądowy Kamila Rakowska

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 22.10.2014 r. w Świdnicy

sprawy **J. P. (...)H.U. (...) w B.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o wysokość składki na ubezpieczenie wypadkowe

na skutek odwołania **J. P. (...)H.U. (...) w B.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 27.06.2014 r. Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję strony pozwanej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.z 27 czerwca 2014 roku, znak: (...) w ten sposób, że ustala, że wnioskodawczyni J. P.prowadząca działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. (...)w B., nie jest zobowiązana do uiszczenia podwyższonej o 50% podstawy wymiaru stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe za okres od 1 kwietnia 2014 roku do 31 marca 2015 roku.

Sygn. akt VIIU 949/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni J. P. (...) PHU (...) w B. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 27.06.2014r. znak (...) dotyczącej podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe o 50% tj. do 3,80% podstawy jej wymiaru. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawczyni wskazała, że błąd zaniżenia składki nie wystąpił ze złej woli ale z pokierowania się wyliczeniem wysokości stopy procentowej składki za pomocą programu komputerowego „Kalkulator składki wypadkowej”.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania podnosząc, że decyzję wydano na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r., nr 167, poz. 1322). Organ rentowy powołując się na

przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14.03.2012r. wskazał, że płatnik składek rozliczył składkę na ubezpieczenie wypadkowe według wskaźnika 1,93% zamiast 2,53%. organ rentowy przytoczył nadto treść przepisu art. 34 ust. 1 cytowanej ustawy podnosząc, że jeżeli płatnik składek przekaze nieprawdziwe dane wynikające z art. 31 zakład ustala podwyższoną do 150% stopę procentową składki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni J. P. prowadzi działalność gospodarczą, w której zatrudnia pracowników. Z tytułu zatrudniania 10 pracowników wnioskodawczyni przekazała do organu rentowego drogą elektroniczną informację (...), oczekując następnie na decyzję w sprawie ustalenia dla niej wysokości stopy procentowej składki z tego tytułu. We wcześniejszym okresie wnioskodawczyni samodzielnie ustalała tę wysokość gdyż zatrudniała mniej niż 10 pracowników. Jednocześnie wnioskodawczyni uiszczala składkę w wysokości wyliczonej za pomocą systemu odszukanego na stronie internetowej.

Pismem z dnia 04.06.2014r. strona pozwana zawiadomiła wnioskodawczynię o wszczęciu postępowania wyjaśniającego na okoliczność ustalenia stopy procentowej składki w zaniżonej wysokości i jednocześnie poinformowała, że wydanie decyzji o podwyższeniu stopy procentowej składki w wysokości 150% jest obligatoryjne. Zawiadomienie nie zostało wysłane na adres siedziby zakładu podany przez wnioskodawczynię, a tylko na adres zakładu produkcyjnego, gdzie korespondencję odebrała osoba dorosła.

Wnioskodawczyni po przekazaniu jej pisma uregulowała składki na ubezpieczenie wypadkowe według prawidłowej stawki.

Zaskarżoną decyzją z dnia 27.06.2014r. strona pozwana podwyższyła wnioskodawczyni stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe za okres od dnia 01.04.2014r. do dnia 31.03.2015r. o 50 % tj. do 3,80 % podstawy jej wymiaru. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że płatnik składek winien był rozliczyć składkę według przepisów rozporządzenia Ministra pracy i polityki Społecznej z dnia 14.03.2012r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków. Decyzję doręczono na adres siedziby zakładu wskazywany przez wnioskodawczynię.

dowód: akta ZUS

zeznania wnioskodawczyni J. P. e-protokół k. 21 00:03:53

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z treścią przepisu art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r., nr 167, poz. 1322 ze zm.), stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych ustala Zakład jako iloczyn stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe określonej dla grupy działalności, do której należy płatnik składek, i wskaźnika korygującego ustalonego dla płatnika składek, z zastrzeżeniem art. 33.

Przepis art. 33 ust. 1 stanowi, że stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek, o którym mowa w art. 28 ust. 2, któremu Zakład nie ustalił kategorii ryzyka z uwagi na brak obowiązku przekazywania informacji, o której mowa w art. 31 ust. 6, przez trzy kolejne, ostatnie lata kalendarzowe, wynosi tyle, co stopa procentowa określona dla grupy działalności, do której należy.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy, jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. Płatnik składek zobowiązany jest opłacić zaległe składki wraz z odsetkami za zwłokę.

Przepis ten stosuje się odpowiednio do płatników składek, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 33 ust. 1 i 2, którzy nieprawidłowo ustalili liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności (art. 34 ust. 3). W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, płatnik składek zobowiązany jest złożyć brakującą informację lub dokonać korekty nieprawidłowej informacji (34 ust. 4). Odnosząc powyższe przepisy do stanu faktycznego niniejszej sprawy wskazać należy, że wnioskodawczyni będąca płatnikiem składek winna – mimo zatrudniania co najmniej 10 osób – ustalić samodzielnie stopę procentową składki z uwagi na fakt, że strona pozwana nie ustaliła kategorii ryzyka.

Jak wynika z materiału dowodowego sprawy wnioskodawczyni podała wszystkie dane dotyczące jej działalności w sposób prawidłowy a tylko błędnie określiła stopę procentową składki.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że nie każde zaniżenie stopy procentowej składki spowoduje zastosowanie sankcji wskazanych w przepisie art. 34 lecz tylko nastąpić to może wówczas, jeśli ustalenie składki w zaniżonej wysokości jest wynikiem zachowania płatnika opisanego w treści przepisu art. 34 ust. 1 lub ust. 3 ustawy, to jest zachowania w postaci nieprawidłowego podania danych, bądź nie podania wcale danych niezbędnych do ustalenia wysokości stopy procentowej składki.

Kwestia powyższa była przedmiotem orzecznictwa sądów i jednoznacznie określono, że należy rozróżnić przy ocenie sprawy okoliczność nieprawidłowych czy błędnych danych od podania danych nieprawdziwych. Dane nieprawidłowe oznaczają niezgodność z ustalonymi normami i przepisami, a dane nieprawdziwe dane niezgodne z prawdą, ze stanem faktycznym, dane kłamliwe, zmyślane. Powyższe oznacza, że przekazanie nieprawdziwych danych wymaga umyślnego zawinionego zachowania płatnika składek. Podkreślenia wymaga, że przepis art. 31 ustawy, wskazujący w ust. 6 na rodzaj danych do których podania obowiązany jest płatnik składek, w ust. 10 reguluje jednocześnie sytuacje, kiedy zostaną stwierdzone nieprawidłowości w zakresie tych danych. Jak wynika z wskazanego przepisu, płatnik jest zobowiązany do korekty informacji, o których mowa a ust. 6 bądź w przypadku samodzielnego stwierdzenia tych nieprawidłowości bądź otrzymania zawiadomienia o stwierdzeniu nieprawidłowości przez Zakład. A zatem sam ustawodawca przewidział sytuacje, w których płatnik składek poda nawet istotne dane omyłkowo, czy popełni błędy rachunkowe (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06.09.2012r. II UK 39/12 M.P.Pr. 2013/1/49 -50; postanowienie sądu Najwyższego z dnia 04.02.2011r. II UZP 1/11 OSNP 2012/7-8/102; wyrok Sadu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 07.09.2011r. III A Ua 345/11 POSAG 2011/3/113-127 – wraz z treścią uzasadnień powyższych orzeczeń).

Odnośnie wnioskodawczyni nie zachodzi sytuacja podania nieprawdziwych danych, a w konsekwencji odwołanie należało uznać za zasadne.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477 14 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję.